

«Το όνειρο της πρωτοχρονιάς»

Ήταν βράδυ παραμονής πρωτοχρονιάς . Στεναχωρημένη έπεσα για ύπνο διότι οι διακοπές των Χριστουγέννων είχαν φτάσει προς το τέλος τους και ο καιρός ήταν καλός και δεν είχε χιονίσει ακόμα . Όλα αυτά με έκαναν να κοιμηθώ πιο γρήγορα .

Τρεις η ώρα, ακούω έναν δυνατό και περίεργο ήχο που ερχόταν απ' έξω. Δεν δίνω σημασία και ξανά κοιμάμαι. Μετά από λίγο αυτός ο ήχος ακούγεται πιο δυνατά, βγαίνω από το δωμάτιό μου και πάω στο δέντρο και βλέπω έξω χιόνι. Στη συνέχεια είδα μια κίνηση σαν μια σκιά ενός κλειδιού να πετάει. Έκπληκτη βγαίνω έξω στην αυλή , το ακολούθησα για να δω πού πηγαίνει. Όπως προχωρούσα έπεσα πάνω σε μια πόρτα την οποία πρώτη φορά την βλέπω και το κλειδί είναι στην κλειδαρότρυπα. Προσπάθησα το γυρίσω αλλά μάταια . Ξανά προσπάθησα και τελικά την άνοιξα. Κατά έναν περίεργο τρόπο από πίσω της δεν φαινόταν ότι υπήρχε κάτι αλλά υπήρχε ένας άλλος κόσμος. Μικρά ζωτικά, κυκλοφορούσαν στους διαδρόμους κρατώντας ο καθένας τους ένα ιπτάμενο κλειδί!

Σταμάτησε ένα ξωτικό που περνούσε από κοντά μου και το ρώτησα τι κάνουν. Αυτό μου απάντησε πως ο Άϊ Βασίλης έπρεπε να μοιράσει τα δώρα του, όμως ένας κακός καλικάντζαρος του είχε σπάσει το έλκηθρο και του είχε κλέψει τους δύο ταχύτερους ταράνδους κι έτσι δε θα μπορούσε να τα μοιράσει. Είπα στα ξωτικά πώς θα τους βοηθούσα να φτιάξουν το έλκηθρο και να πάρουν πίσω τους δυο ταράνδους και ότι έπρεπε να πάω σπίτι μου να φέρω κάποια από τα εργαλεία του πατέρα μου.

Όταν γύρισα, πέσαμε όλοι με τα μούτρα στη δουλειά και στο τέλος το έλκηθρο ολοκληρώθηκε. Πήγα να δω τον κακό καλικάντζαρο σαν «φίλος» του για να πάρουν πίσω οι άλλοι τους ταράνδους. Όσο έψαχναν για τα ζωάκια βρήκαν τα μαγικά κολιέ τους που τους έκαναν να πετάνε. Αφού μου το είπαν, με τρόπο προσπάθησα και με ωραία λόγια να του τα πάρω πίσω. Τέλος η καλή συνεργασία όλων μας είχε ως αποτέλεσμα ο Άϊ Βασίλης να καταφέρει να μοιράσει τα δώρα του και να ξεκινήσει το μεγάλο ταξίδι του σε όλες τις χώρες του κόσμου. Η ώρα 10 το πρωί και ακούγεται η χαρούμενη φωνή της μικρής μου αδερφής, η οποία με ξύπνησε. Πάω στο σαλόνι να ανοίξω και το δικό μου δώρο και τι να δω; Ένα κλειδί ... μήπως αυτό που είδα δεν ήταν όνειρο αλλά η πραγματικότητα ;

Παρόλα αυτά μου θύμιζε αυτή τη φανταστική περιπέτεια που έζησα την παραμονή Πρωτοχρονιάς.

Σ. Ιωάννου